

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 3T/128/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010426
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7614010426.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte z predsedu senátu JUDr. Radoslava Rusnáka a prísediacich Terézie Marekovej a Viliama Andráša na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. októbra 2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

JUDr. E. Š. Y. Á. L. , X.. XX. XX. XXXX Y. R., okres Košice - okolie, trvale bytom R. Č.. XXX, okres Levoča, dôchodca,

uznáva sa za vinného, že

ako súdny exekútor, Exekútorského úradu Spišská Nová Ves - súdny exekútor E.. E. Š. R. R. G. Č.. X, XXX XX R. X. Y., A.: XXXXXXXX, v zmysle § 5 ods. 1 zák. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti č. 233/1995 Z. z. požívajúci postavenie verejného činiteľa a ako osoba v zmysle § 2 ods. 1 tohto zákona, štátom určená a splnomocnená osoba na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí, v exekučnom konaní č. EX 7/2004, vo veci oprávneného, Obec Studenec, proti povinnému Agrodružstvo Studenec, do ktorého prihlásil aj pohľadávky Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves, ul. Elektrárnska č. 10, Spišská Nová Ves, vymáhané v exekučnom konaní č. EX 356/2003 na sumu 900.220,- Sk (29.881,82 €) a exekučnom konaní č. EX 382/2003 na sumu 1.871.331,- Sk (62.116,80€) po tom, čo od vydražiteľov Obce Studenec, HORTIP, s. r. o., Studenec č. 181, EKO SVIP, s. r. o., Ovocinárska 48 Sabinov, Z. F., R. Y., N.. R. Č.. XX, O. D., R. Č.. XX, E. H., J. Č.. XX C. E.Ú. D., R. Č.. XXX, prevzal v období od 19. 11. 2004 do 31. 8. 2005 spolu 6.215.615,- Sk (206.320,65 €), poukázaním na účet exekútorského úradu č. 7509433003 vedený v Dexia banke Slovensko i prijatím do pokladne exekútorského úradu, a to v dražbách konaných v sídle Exekútorského úradu na Drevárskej ulici č. 6 v Spišskej Novej Vsi a po tom, čo po právoplatne schválenom rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti, uznesením Okresného súdu v Poprade sp. zn. 12Er 17/2004 z 21. 9. 2006, ktoré rozhodnutie prevzal dňa 24. 10. 2006, právoplatným 22. 12. 2006, bol povinný uspokojiť pohľadávku Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves, ul. Elektrárnska č. 10, v sumách 900.220,- Sk (29.881,82 €) a 1.871.331,- Sk (62.116,80 €) do 7 dní od schváleného rozvrhu výťažku dražby, spolu v sume 2.771.551,- Sk (91.998,64 €), a to v zmysle § 165 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, tieto pohľadávky Sociálnej poisťovni, pobočka Spišská Nová Ves neuspokojil, pretože dňa 28. 11. 2006 z uvedeného účtu exekútorského úradu č. 7599433033/5600 vybral sumu 6.002.535,- Sk (199.247,65 €), ktorú poukázal na účet č. 4804915001 Kooperatíva poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, Štefanovičová 4, Bratislava, pre účely zhodnotenia tejto sumy formou uzatvorenia životných poisťných zmlúv pre seba a svojich rodinných príslušníkov a so zvyškom finančných prostriedkov v sume 681.668,- Sk (22.627,56 €) naložil doposiaľ nezisteným spôsobom, čím pre Sociálnu poisťovňu, a. s., pobočka Spišská Nová Ves, ul. Elektrárnska č. 10, spôsobil škodu vo výške 2.771.551,- Sk (91.998,64 €),

t e d a

ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech nesplnil povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci a z rozhodnutia súdu a spôsobil ním značnú škodu,

č í m s p á c h a l

zločin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zákona, a za to

s a o d s u d z u j e

Podľa § 326 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, za podmienok podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 5/2016 zo dňa 15.3.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Tos 16/2017 zo dňa 25.10.2017, ktorým mu bol podľa § 326 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmienčným odkladom výkonu tohto trestu vo výmere 2 rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces poškodenú Sociálnu poisťovňu, pobočka Spišská Nová Ves, Elektriárenská 10, 052 19 Spišská Nová Ves 1, IČO: 30807484.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Spišskej Novej Vsi podal obžalobu na obvineného E.. E. Š. pre skutok popísaný vo výroku tohto rozsudku pre zločin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zákona.

V tejto trestnej veci súd rozhodol odsudzujúcim rozsudkom na hlavnom pojednávaní dňa 2. októbra 2015, ktorý bol uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To 32/2016 zo dňa 7.12.2016 zrušený a vrátený okresnému súdu, aby v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Úkony vykonané pred zrušením veci odvolacím súdom:

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný E.. E. Š. vyhlásil, že je nevinný. Vo výpovedi poukázal na to, že podľa § 165 ods. 1 Exekučného poriadku po schválení rozvrhu výťažku a po zaplatení poukáže exekútor do 7 dní oprávneným osobám prikázané sumy s výnimkou nárokov, o ktorých prebieha konanie o zapretie prihlásenej pohľadávky. Poukázanie sumy do siedmych dní musí prebehnúť od doručenia právoplatného rozhodnutia o schválení rozvrhu výťažku, kde sankciou za nespĺnenie tejto povinnosti sú úroky z omeškania, disciplinárny postih, žaloba o náhradu škody, ak niekto z oprávnených preukáže vznik škody. Dňa 24. 10. 2006 mu bolo doručené ešte neprávoplatné rozhodnutie, avšak pravdepodobne také rozhodnutie s vyznačenou doložkou právoplatnosti mu doručené nebolo. Pravdou je, že 28. 11. 2006 sumu 6.002.535,- Sk (199.247,65 €) previedol z firemného účtu č. 750 943 3003/5600 na účet Poisťovne Kooperatíva, a. s., ktorú použil na úhradu životných poistných zmlúv pre seba a svojich rodinných príslušníkov, avšak na tomto účte ostala ešte suma 681.678,16 Sk a ku dňu 29. 12. 2006 to bola suma už 773.671,02 Sk. Okrem toho disponoval ešte firemným účtom č. 750 943 6001/5600, kde ku dňu 28. 11. 2006 mal k dispozícii sumu 1.308.188,23 Sk a ku dňu 29. 12. 2006 sumu 1.449.571,54 Sk. Ku dňu 29. 12. 2006, kde by teoreticky mal pohľadávku Sociálnej poisťovne vyplatiť, disponoval sumou spolu 2.223.242,56 Sk, a teda na vyplatenie celej pohľadávky vo výške 2.771.551,- Sk mu chýbala dočasne len suma 548.308,44 Sk. Pokiaľ ide o skutočnosť, že sumu 6.002.535,- Sk použil pre osobnú potrebu, neporušil tým žiadny všeobecne záväzný právny predpis. Ako exekútor bol samostatne zárobkovou činnou osobou - podnikateľ fyzická osoba, ktorá osobne ručí za dlhy z podnikania, a to v

podstate do konca života a aj po jeho smrti záväzky nezanikajú. U podnikateľa - fyzickej osoby osobný majetok a firemný majetok sa nerozlišuje, majetok podnikateľa je ponímaný ako jeden celok a nemožno ho kúskovať na občana a podnikateľa. Podnikateľ ako fyzická osoba sa môže slobodne rozhodnúť, či aj na podnikateľské účely bude používať svoj osobný účet alebo si zriadi aj alebo len podnikateľský účet. V oboch prípadoch musia byť účty z podnikateľskej činnosti registrované na daňovom úrade. Pri používaní podnikateľského účtu aj na osobné účely sa z tohto účtu môžu vykonávať finančné operácie a iné súkromné aktivity, ktoré sa vykazujú ako osobná spotreba alebo osobný výber. Obžalovaný nemal osobný účet, a preto podnikateľský účet používal aj na osobné účely, pričom sa riadil vyššie uvedenými zásadami. Preto si nie je vedomý žiadneho protiprávneho konania používaním podnikateľského účtu aj na osobnú spotrebu. Ku dňu 6. 3. 2007 disponoval dostatočným množstvom finančných prostriedkov, a to spolu sumou 4.608.795,52 Sk, takže by pohľadávku sociálnej poisťovne mohol uspokojiť. V tom čase na účte č. 750 943 3003/5600 disponoval sumou 3.686.726,78 Sk, kedy k zostatku 186.726,78 Sk bola pripísaná suma 3.500.000,- Sk, ktorá sa vrátila z účtu Poisťovne Kooperatíva z pôvodne prevedenej sumy 6.002.535,- Sk použitej dňa 28. 11. 2006 na osobný účel, a to životné poistenie. Dňa 11. 5. 2007 na tento účet bola vrátená ďalšia suma 497.378,- Sk, ktorá dňa 28. 11. 2006 bola použitá na osobný účel. Už samotná táto suma prevyšovala sumu potrebnú na uspokojenie pohľadávky sociálnej poisťovne. Navyše dňa 6. 3. 2007 na účte č. 750 943 6001/5600 disponoval ešte sumou 922.068,74 Sk. Z uvedeného je zrejme, že ku dňu 6. 3. 2007 disponoval dostatočným množstvom finančných prostriedkov v sume spolu 4.608.795,52 Sk, takže by pohľadávku sociálnej poisťovne mohol uspokojiť.

Ďalej uviedol, že o svojom záväzku - pohľadávke nevedel a ani vedieť nemohol, pretože ekonómka G. K., ktorá mu v tom čase poskytovala ekonomické služby, nezaznamenala v účtovníctve žiadny zápis, nezaevidovala záväzok po doručení ešte neprávoplatného rozhodnutia, ktoré mu bolo alebo malo byť doručené dňa 24. 10. 2006. Ďalším dôvodom bolo to, že mu nebolo doručené právoplatné rozhodnutie, na základe ktorého by tento záväzok bol zaevidovaný v účtovníctve, alebo pôvodne zaevidovaný záväzok v účtovníctve v pôvodnom účtovnom softvéri pri kopírovaní na nový účtovný softvér sa pre nekompatibilitu účtovných programov vymazal. Ekonómka po prevzatí ekonomickej agendy ho prehovorila na zakúpenie nového účtovného programu, o ktorom však nevedel, či ho inštalovala do jeho počítača vyčleneného na účel vedenia ekonomickej agendy. Pri kopírovaní údajov potom zrejme došlo k zlyhaniu, čo malo za následok výmaz údajov. Túto skutočnosť pred ním zatajila, na čo sa prišlo začiatkom roka 2008, kedy agendu prevzala ekonómka E. D.. Aj napriek výzvam a urgenciám bývalá ekonómka neodovzdala žiadnu ekonomickú agendu ku dňu 29. 4. 2008, žiadnu evidenciu záväzkov a pohľadávok. Napriek jeho požiadaniu ekonómka G. K. ho ubezpečovala, že je všetko v poriadku, pokiaľ išlo o desiatky spisov týkajúcich sa exekúcií vedených proti povinnému Agro družstvo Studenec. Po tom, čo ekonómka B. L. odišla na materskú dovolenku, na preberanie zásielok bol oprávnený iba on. Vybavoval sám veci vrátane vecí podliehajúcich evidencii v účtovníctve, ktoré odovzdával ekonómke aj s poznámkou, čo má robiť za spolupráce s G. K., a to aj pokiaľ išlo o samozrejmosť vyplývajúcu zo Zákona o účtovníctve. Preto je presvedčený, že sa to tak stalo aj v prípade doručenia ešte neprávoplatného uznesenie o schválení rozvrhu výťažku v konaní sp. zn. EX 7/2004.

Poukázal na to, že sociálna poisťovňa sa po dobu niekoľkých rokov nezaujímal o svoju pohľadávku a urobila tak v roku 2012, kedy na neho podala trestné oznámenie. Výzvy, ktoré mu údajne posielali na adresu jeho úradu, sa ku nemu nedostali. Pokiaľ ide o výzvu zo dňa 4. 5. 2009, ktorú mal podľa doručky prevziať 12. 5. 2009, nepamätal sa, či obsah zásielky prečítal kvôli zdravotným problémom. Nechal ju na úrade, že ju vybaví neskôr, hoci to neskôr sa nekonalo. O existencii záväzku sa dozvedel od polície koncom roka 2012 v súvislosti s podaním trestného oznámenia. Nevie si vysvetliť, prečo i obec Studenec a firma Agrostav, ktorej mal peniaze podľa rozvrhu okrem sociálnej poisťovne vyplatiť, sa svojich nárokov nedomáhali. Pri overovaní zistil, že pri overovaní tvrdení od B. L. zistil, že obci Studenec bola vyplatená odmena už dňa 17. 2. 2006 a firme Agrostav 10. 2. 2006, čo sa stalo po vykonaní rozvrhu výťažku zo dňa 30. 12. 2005 v konaní EX 7/2004, ktorý ale súd neschválil. Preto sa tieto oprávnení po schválení rozvrhu výťažku dňa 2. 5. 2006 už neozvali. Ak by teda o svojom záväzku vedel v čase, kedy disponoval čiastkou potrebnou na jeho zaplatenie, určite by ho bol vysporiadal a nekonal tak, že by si mohol privodiť trestné stíhanie. Koncom roka 2012, ale ani v roku 2009 už nedisponoval ďalšou väčšou sumou peňazí, ktorou by mohol záväzok splniť, kvôli nepriaznivej finančnej situácii jeho úradu z dôvodu následkov predchádzajúcich neobzretných konaní spadajúcich pred roky 2004-2005. V exekúciách utŕžené peniaze už nedostačovali pre chod úradu.

Koncom roka 2012, kedy sa o záväzku voči sociálnej poisťovni dozvedel, podnikol kroky na jeho uhradenie, záväzkov nikdy nespochybňoval.

Svedkyňa - splnomocnenkyňa poškodenej strany JUDr. Slávka Skasková uviedla na hlavnom pojednávaní, že sociálna poisťovňa požiadala Okresný súd v Poprade v apríli 2009 o vyznačenie právoplatnosti, pričom v máji 2009 obžalovanému ako súdному exekútorovi bola zaslaná výzva na poukázanie peňažných prostriedkov, resp. oznámenie, prečo peňažné prostriedky vymožené a schválené rozvrhom výťažku dražby neboli sociálnej poisťovni poukázané. Rovnaká výzva mu bola zaslaná aj v roku 2010 a 2012, avšak exekútor na tieto výzvy nereagoval. Pokiaľ išlo o výzvu z roku 2012, táto sa vrátila ako nedoručiteľná. K návrhu na osobné stretnutie s obžalovaným nedošlo, pretože poisťovňa žiadala exekútora iba o podanie správy písomne. V súvislosti s exekučnými konaniami poisťovňa až v októbri 2012 podala sťažnosť na komoru exekútorov. Poisťovňa uvedenú pohľadávku voči obžalovanému vedie ako škodu. Škoda im vznikla tým, že bol porušený Exekučný poriadok. Náhrada škody bola vymáhaná v občianskoprávnom konaní, avšak žaloba bola zamietnutá, keďže obžalovaný vzniesol námietku premlčania.

K prečítanej výpovedi svedkyne z prípravného konania zo dňa 3. 7. 2013, kde uviedla, že sociálna poisťovňa si v exekučných konaniach EX 382/2003 a EX 356/2003, ako oprávnená uplatnila pohľadávky vo výške 29.881,82 € a 62.116,80 € voči povinnému Agrodružstvo Studenec, ktoré boli vedené Exekútorským úradom E.. E. Š. v exekučnom konaní EX 7/2004, kde vykonal dražby nehnuteľností vo vlastníctve Agrodružstvo Studenec, o čom ich informoval zaslaním dražobných vyhlášok. Následne v dňoch 10. 8. 2004, 19. 11. 2004, 21. 3. 2005, 31. 8. 2005 v dražbách predal nehnuteľnosti zahrnuté v dražobných vyhláškach za sumu 6.215.615,- Sk. Podľa zápisnice o opakovanom rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľností zo dňa 2. 5. 2006 mali byť pohľadávky poisťovne uspokojené v plnej výške. Rozvrh výťažku schválil Okresný súd v Poprade uznesením č. 12Er 17/2004 dňa 21. 9. 2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22. 12. 2006. Z uvedených exekučných konaní mala byť sociálnej poisťovni poukázaná suma spolu 2.771.551,- Sk, čo je 91.998,62 €. Dňa 27. 4. 2013 obžalovaný vyzval sociálnu poisťovňu na zaplatenie súdom priznaných trov exekúcie v inom exekučnom konaní v sume 743,90 €, na čo mu odpovedali, že uvedené trovy mu zaplatené nebudú, ale budú k pohľadávke započítané, keďže zadržoval ich finančné prostriedky. K výpovedi svedkyňa uviedla, že na nej trvá s tým, že k započítaniu nedošlo.

Svedkyňa G. K. - živnostníčka uviedla, že pracovala u exekútora E.. Š., ktorému viedla účtovníctvo v rokoch 2006 - 2007 až 2008. V zmysle Zákona o účtovníctve mu spracovávala iba účtovnú agendu, priamo na jeho úrade nainštalovala vlastný softvér vzhľadom na zastaralosť predchádzajúceho. Ohľadom vedenej agendy v súčasnosti nemá ani v elektronickej forme žiadne jeho účtovné doklady. Pri svojej práci neprichádzala do kontaktu s klientmi, či išlo o oprávnených alebo povinných, nevykonávala hospodársku činnosť, nič neobjednávala, nenakladala s hotovosťou a obratmi na účtoch. Všetko, čo bolo zaznamenané v elektronickej forme, bolo doložené a zúčtované i v písomnej podobe v konkrétnych spisoch. V konkrétnych exekučných konaniach sa evidencia viedla tak, že k zúčtovaniu bol konkrétny spis, kde sa odkontrolovali prijaté platby od povinného, uhrádzané platby oprávnenému a zúčtované trovy a až pokiaľ došlo k úplnému vyporiadaniu bol spis daný do archívu. Pokyny v súvislosti so spismi jej dával obžalovaný, ktorý jej takto zadával prácu. K tvrdeniam obžalovaného ohľadne vymazania účtovných údajov (ktoré sú predmetom tohto konania) svedkyňa uviedla, že nemá vedomosť, že by došlo k ich vymazaniu v počítači, k počítaču mal však prístup aj obžalovaný, keďže sa nachádzal v jeho kancelárii. Keď robila v marci daňové priznanie z databázy, všetko fungovalo. Aj pokiaľ nainštalovala nový softvér, vždy vychádzala zo starej databázy, kde odkontrolovala prijaté a došlé platby z exekučného konania. Takto sa nič nestratilo z databázy údajov o pohľadávkach a záväzkoch pri inštalácii jej programu. Hoci mala kľúče od úradu a trezoru, nemala prístup k účtom exekútora v bankách a ani podpisové právo. Iba exekútor rozhodoval o pohybe na účtoch a v pokladni a nakladal s finančnou hotovosťou. Pokiaľ konkrétne išlo o exekučné konanie Agrodružstva Studenec, sama nemanipulovala a nenakladala s finančnými prostriedkami a nemala vedomosť, ako bolo naložené s vydraženými peniazmi povinného. Výzva od ďalšej firmy na odovzdanie účtovníctva jej prišla niekedy na jar, v apríli alebo máji, bližšie si na to nespomenula. Naposledy bola dňa 31. 3. v kancelárii exekútora, kde účtovná agenda ostala v počítači, túto neodnášala, ostala v kancelárii, daňové priznanie bola odniesť osobne na daňovom úrade. K fyzickému odovzdávaniu agendy a spisov nedošlo, nástupníčke (E. D.) uviedla, akým spôsobom spracovávala účtovníctvo, nepredložila jej faktické zoznamy pohľadávok, záväzkov alebo nejakej účtovnej agendy.

K tvrdeniam obžalovaného, že nezaznamenala v účtovníctve zápis, resp. nezaevidovala záväzok po doručení neprávoplatného rozhodnutia - uznesenia, uviedla, že sama nemala kompetenciu v zmysle Exekučného poriadku nakladať so spisom, pričom na základe jeho pokynu nejakú vydanú faktúru vystavovala v danom spise, čo bude zaznamenané v účtovníctve. K ďalším tvrdeniam obžalovaného uviedla, že z predchádzajúceho programu do jej nového programu nič nekopírovala, nakoľko to nepotrebovala (vedela sa dostať k databáze starej agendy). Mohla teda pokračovať bez akéhokoľvek kopírovania. Pokiaľ išlo o výzvu zo dňa 29. 4. 2008 od E. D. ohľadne neodovzdania účtovnej agendy, svedkyňa uviedla, že táto výzva sledovala v podstate tomu, aby objasnila systém vykonávania účtovnej agendy a nie kontroly každej jednej databázy spisov. Vzhľadom na rozsiahlosť agendy (spisov v archíve) by došlo k fyzickému preberaniu agendy aj v trvaní dvoch rokov, a preto sa nedalo ísť do každého spisu a hľadať každú platbu, v hlavnej knihe na jednom účte boli pritom evidované jednotlivé sumy. K ďalším tvrdeniam obžalovaného uviedla, že z jej strany nebola nikdy podaná žiadosť na daňový úrad o odklad daňového priznania, tieto boli odovzdané vždy v stanovenom termíne a aj predložené správcovi dane. To, či došlo k uspokojovaniu pohľadávok, nekontrolovala, keďže to nebola jej povinnosť, ale exekútor je povinný každú prijatú platbu do siedmych dní rozúčtovať ako trovy, alebo ju vrátiť, čo vyplynulo z § 5 Zákona o účtovníctve, ako aj z Exekučného poriadku. K tvrdeniu obžalovaného, že aj v prípade predmetného uznesenia o schválení rozvrhu v prípade exekučného konania EX 7/2004, veci odovzdával ekonómke s poznámkou, čo má robiť, uviedla, že tieto dokumenty sa k nej ani nedostali a nebola kompetentná ich ani preskúmať. Po nahliadnutí na doručenkú k uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 12Er 17/2004 svedkyňa uviedla, že podpis identifikovať nevie, avšak dátum prevzatia zodpovedá písmu obžalovaného.

Svedkyňa E. D., ktorá bola vypočutá na návrh obhajoby, uviedla, že firma Ekongaja, s. r. o., ktorá sa zaoberala spracovaním a vedením účtovníctva, začala pracovať pre obžalovaného v roku 2008 až do roku 2013, kedy obžalovaný ukončil svoju činnosť. Ich úlohou bolo spracovanie účtovníctva exekútorského úradu. Uviedla, že predchádzajúca účtovníčka (G. K.) im odovzdala iba daňové priznanie, pri ktorom chýbala účtovná uzávierka, ktorej súčasťou je inventarizácia účtov. Keďže sa nedostali ani do počítača, požiadali predchodkyňu, aby im otvorila počítač a tak zistili, že tie stavy, ktoré prezentovala na súvahe, nekorešpondovali s tým, čo bolo v počítači. Tým pádom účtovníctvo vykazovalo veľký nedostatok. Dodatočne účtovníčka doložila súvahu, výkaz ziskov a strát a obrátovú predvalu, čo však nie je inventarizácia účtov. Konkrétne v exekútorskom úrade zodpovedal obžalovaný v plnej miere za to, kto viedol účtovníctvo. Z predloženej účtovnej uzávierky jej predchodkyne nebolo možné určiť a zistiť konkrétny stav záväzkov a pohľadávok obžalovaného. K účtovníctvu z rokov 2005 až 2007 sa bližšie vyjadriť nevedela s odôvodnením, že ho nerobila. Ich firmu oslovil obžalovaný s tým, že má podozrenie, že predchádzajúca ekonómka nevedie správne účtovníctvo, kde mal obavu, že by za rok 2007 stihli podať daňové priznanie. Pokiaľ išlo o rozhodnutie súdu, toto je súčasťou účtovníctva a do účtovníctva sa zaúčtuje. Ďalej uviedla, že k samotnému skutku sa vyjadriť nevie. Nesprávne vedené účtovníctvo však má vplyv na to, že z neho sa nevie, aké sú záväzky, čo ukáže účet. Pokiaľ však niekto peniaze dostal s tým, ako ich má rozdeliť a následne to neurobil, za to v plnej miere zodpovedá daňovník. Uviedla, že sa nevie vyjadriť, aký má vplyv nevedenie účtovníctva v prípade, ak niekto dostane peniaze a rozhodnutie, ako má peniaze rozdeliť a napriek tomu to neurobí. Na daňovom priznaní obžalovaného z roku 2006 sa nepodieľala.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora na hlavnom pojednávaní boli prečítané výpovede svedkov z prípravného konania:

Svedkyňa B. L. - ekonómka uviedla, že pre exekútora pracovala od 1. 7. 2003 do apríla 2006 na základe dohody o vykonaní prác. Pre obžalovaného viedla podvojnú účtovníctvo, pokladňu a vykonávala aj vyúčtovacie práce na exekučných spisoch. Zabezpečovala i úkony v súvislosti s chodom kancelárie. O vyplácaní finančných prostriedkov oprávneným osobám v exekučných konaniach rozhodoval výlučne exekútor, kde oznámil, komu bolo potrebné finančné prostriedky poslať. Ona sama k tomu vypisovala iba doklady (príjmové a výdavkové), ktoré on odsúhlasil a podpísal. Každý exekučný spis bol ukončený iba vtedy, keď to odsúhlasil obžalovaný. Hotovostné finančné prostriedky, ktoré boli poukázané a prijaté do pokladne (väčšinou to boli nízke sumy), neodvádzala na účet, čo nebolo ani jej povinnosťou. K účtu exekútorského úradu prístup nemala a po vykonaní uzávierky, spracovala iba príkazy na úhradu daní, poisťného a odvodov oprávneným v prípadoch, ktoré určil exekútor. Bližšie sa nevedela vyjadriť k zasielaniu finančných prostriedkov z dražby povinného Agrodružstvo Studenec, avšak spracovala podklady a prehľad všetkých prijatých prostriedkov v rámci tohto exekučného konania. V dobe, kedy už

prestala pracovať pre exekútora, niektoré exekučné konania voči povinnému Agrodružstvo Studenec boli ukončené a niektoré neboli.

Svedkyňa C. B. - bývalá administratívna pracovníčka exekútorského úradu uviedla, že s finančnými prostriedkami do styku neprichádzala, pretože agendu spracovávala Zita Bdžochová. K veci sa vyjadriť nevedela.

Svedok E. Č. - vykonávateľ exekútorského úradu od roku 1998 do júna 2005 uviedol, že nemal žiadne oprávnenie na prístup k účtu exekútorského úradu, nevykonával žiadne výbery a ani úhrady z účtu. Pokiaľ bola vyznačená právoplatnosť uznesenia o schválení rozvrhu výťažku, finančné prostriedky oprávneným vyplácal súdny exekútor.

Svedkovia E. D., E. H., Z. F., O. D.Č., A. R., A. E. Š. C. A. E. L. vypovedali iba o okolnostiach ich účasti na dražbe, vydražení nehnuteľností, za ktoré potom zaplatili exekútorovi na účet úradu alebo v hotovosti.

Z výpovedí svedka E. C. J. - oprávneného konať za Kooperatíva poisťovňa a. s., Vienna Insurance Group vyplynulo, že obžalovaný z účtu exekútorského úradu č. 7509433003/5600 ako fyzická osoba zaslal na účet poisťovne Kooperatíva finančné prostriedky v celkovej výške 199.247,65 € (6.002.535,- Sk) za účelom zhodnotenia finančných prostriedkov na životné poisťovne nasledovných osôb: na základe návrhu poisťnej zmluvy č. 3090025519, poisťnej zmluvy č. 6533887326 išlo o životné poistenie poistníka - fyzickej osoby E. E. Š., na ktorú boli vložené finančné prostriedky vo výške 132.775,68 € (4.000.000,- Sk) jednorázovou platbou dňa 28. 11. 2006. Vložené finančné prostriedky boli zhodnocované v období od 28. 11. 2006 až 4. 7. 2011, pričom dňa 4. 7. 2011 došlo k zániku zmluvy na základe žiadosti E. E. Š. ako poistníka. Celkom z tejto poisťnej zmluvy boli obžalovanému na jeho účet vyplatené finančné prostriedky vo výške 182.505,87 €, jeho zisk predstavoval sumu 49.730,19 €.

Na základe návrhu poisťnej zmluvy č. 3090025519, poisťnej zmluvy č. 6533846567 bolo uzavreté kapitálové životné poistenie na osobu E. Š., na ktorú dňa 28. 11. 2006 bola vložená suma 84,15 € (2.535,- Sk), dňa 30. 11. 2007 bola vložená suma 84,15 € (2.535,- Sk) a dňa 2. 7. 2011 vo výške 29,92 € (901,36 Sk). Uvedené finančné prostriedky boli poukázané z účtu č. 7509433003/5600 ako ročná platba z tohto účtu. Poistná zmluva bola dohodnutá na obdobie od 28. 11. 2006 až 28. 11. 2018, v priebehu jej trvania boli vyplatené prostriedky vo výške 55,68 € dňa 2. 7. 2011, ktoré boli zaslané na adresu poistníka E. Š.Á. na základe jeho žiadosti o odkup poistenia. Zmluva zanikla dňa 6. 4. 2009, vzhľadom na jej stornovanie zisk z nej nebol.

Na základe návrhu poisťnej zmluvy č. 1020035702, poisťná zmluva č. 6534983336 bola uzatvorená na osobu menom H. Š., R. XXX, R. J., poisťná zmluva, na ktorú boli vložené finančné prostriedky dňa 28. 11. 2006 z účtu č. 7509433003/5600 vo výške 16.596,96 € (500.000,- Sk) ako jednorázové poistné za obdobie od 31. 12. 2006 do 31. 12. 2053, z ktorej na základe žiadosti poistníka o odkup poistenia boli vyplatené finančné prostriedky vo výške 17.820,95 € dňa 18. 3. 2010 na účet č. 3430528001/5600. Zisk predstavoval sumu 1.223,99 €.

Na základe návrhu poisťnej zmluvy č. 020035703, poisťná zmluva č. 6534224006 bola poisťná zmluva uzavretá na poistníka H. Š.L., R. XXX, za obdobie od 1. 12. 2006 do 1. 12. 2051, na ktorú bolo zaplatené poistné dňa 28. 11. 2006 v sume 16.596,96 € (500.000,- Sk) z účtu 7509433003/5600. Dňa 16. 10. 2009 na žiadosť poistníka o odkúpenie poistenia mu bolo vyplatených 17.600,15 € na účet 3430528001/5600. Čistý zisk predstavuje sumu 1.003,19 €.

Na základe návrhu poisťnej zmluvy č. 1020035701, poisťná zmluva č. 6533830354, ktorá bola uzatvorená na poistníka L. Š., R. XXX, na obdobie 28. 11. 2006 až 28. 11. 2025, na ktorú bolo zaplatené jednorázové poistné vo výške 33.193,92 € (1.000.000,- Sk), dňa 28. 11. 2006 z účtu č. 7509433003/5600, bolo na základe žiadosti poistníka o odkup poistenia vyplatených dňa 23. 2. 2010 suma 36.060,56 € (1.086.360,40 Sk) na účet č. 3430528001/5600, čím zmluva zanikla. Čistý zisk predstavoval sumu 2.866,64 €.

Z tohto vyplynulo, že na základe zhodnotenia vložených finančných prostriedkov bol celkový zisk v sume 54.824,01 € (1.651.628,10 Sk).

So súhlasom obžalovaného a prokurátora bol prečítaný znalecký posudok znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika Ing. Ladislava Burkovského a zápisnica o jeho výpovedi, kde po preskúmaní príslušných účtovných dokladov zistil, že všetky finančné prostriedky prijaté od vydražiteľov vo výške 6.215.615,- Sk (206.320,65 €) boli vykázané v pokladni exekútorského úradu, na účtoch exekútorského úradu č. 7509433003/5600 a 7509436001/5600 v období od 19. 11. 2004 do 31. 8. 2005. Ku dňu 31. 12. 2005 bola v pokladni exekútorského úradu k dispozícii suma 735.530,36 Sk, na účte č. 7509433003 suma 4.427.906,59 Sk, na účte č. 750946001 suma 735.530,36 Sk. K 31. 12. 2006 v pokladni úradu bola suma 1.449.571,54 Sk, na účte č. 7509433003 suma 773.671,02 Sk a na účte č. 750946001 suma 1.449.571,54 Sk. Ku dňu 28. 11. 2006 bola na účte č. 7509433003 suma 6.684.716,- Sk a na konci dňa 681.678,16 Sk. Suma 6.000.000,- Sk bola poukázaná na účet v Dexia banke č. 4804915001 (účet poisťovne Kooperatíva).

So súhlasom prokurátora a obžalovaného bol prečítaný znalecký posudok o vyšetrení duševného stavu obvineného znalcov z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, liečba alkoholizmu a toxikománie MUDr. Jiřího Bezecného a MUDr. Henriety Hollovej. Z jeho obsahu vyplynulo, že v dobe skutku rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obvineného neboli zmenšené, jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný, pričom nie je závislý od alkoholu alebo inej návykovej látky. Preto mu znalci nenavrhlí uložiť žiadnu formu liečenia. Psychický stav obvineného v dobe podania posudku nebol zmenený.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy:

- z podnetu na trestné stíhanie a správy Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves vyplynulo, že trestné stíhanie bolo začaté na podklade operatívnej činnosti PZ v spolupráci so sociálnou poisťovňou,
- z uznesenia Okresného súdu v Poprade sp. zn. 12Er 17/2004 zo dňa 21. 9. 2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 12. 2006, vyplynulo, že súd schválil rozvrh výťažku z dražby nehnuteľnosti vykonaný u súdneho exekútora na pojednávaní dňa 2. 5. 2006. Z odôvodnenia okrem iného vyplynulo i to, že výťažok dražby bol rozdelený medzi prihlásené pohľadávky a to tak, že bola uspokojená pohľadávka Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves vo výške 900.220,- Sk vymáhaná v exekučnom konaní EX 356/03 spolu s trovami exekúcie, ktoré zahŕňajú odmenu vo výške 214.271,40 Sk vrátane dane z pridanej hodnoty a ďalšie príslušenstvo. Ďalej bola uspokojená pohľadávka Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves vo výške 1.871.331,- Sk vymáhaná u exekútora v exekučnom konaní pod č. EX 382/03 spolu s trovami exekúcie a príslušenstvom. Uznesenie prevzal dňa 24. 10. 2006 exekútor E.. E. Š., ako vyplynulo z priloženej poštovej doručky,
- zo zápisnice o opakovanom rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti v konaní sp. zn. EX 7/04 zo dňa 2. 5. 2006, ktorú spísal súdny exekútor E.. E. Š. vyplynulo, že predmetom bol rozvrh výťažku z dražby nehnuteľnosti vo veci oprávneného Obec Studenec proti povinnému Agrodružstvo Studenec, kde bola rozvrhnutá rozdeľovaná podstata majetku povinného za účelom uspokojenia pohľadávok Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves, ktoré boli vymáhané v exekučnom konaní EX 356/03 a EX 382/03,
- návrhy na vykonanie exekúcií, upovedomenia o začatí exekúcií na č. I. 8-13 dokazujú, že pohľadávky vo výške 900.220,- Sk a 1.871.331,- Sk Sociálna poisťovňa Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves, vymáhala od povinného Agrodružstvo Studenec prostredníctvom exekúcie, ktorú uskutočňoval E.. E. Š.,
- z výziev na č. I. 14-16 adresovaných Sociálnou poisťovňou, pobočka Spišská Nová Ves exekútorovi E.. E. Š. zo dňa 8. 11. 2010, 20. 7. 2012, 4. 5. 2010 vyplynulo, že oprávnený vyzýval exekútora na úhradu finančných prostriedkov v zmysle vykonaných dražieb, resp. exekúcií,
- z dražobnej vyhlášky na č. I. 79 vyplynulo, že súdny exekútor vyhlásil dražbu nehnuteľnosti vlastníka Agrodružstvo Studenec dňa 10. 7. 2004. Ako dražobná zábezpeka bola poskytnutá suma 750.000,- Sk príkazom Obec Studenec (č. I. 80), čo dokladuje i výpis účtu na č. I. 81,
- z dražobnej vyhlášky na č. I. 86-88 zo dňa 18. 2. 2005 vyplynulo, že exekútorský úrad vyhlásil dražbu nehnuteľnosti Agrodružstva Studenec za účelom uspokojenia oprávnených subjektov,
- zápisnica o udelení príklepu zo dňa 21. 3. 2005, výpis z účtu (č. I. 92), uznesenie (č. I. 93-94) preukazuje, že vo veci bol schválený príklep príslušným súdom na dražbu nehnuteľnosti,
- podľa správy Prima banky Slovensko, a. s. Žilina (predtým Dexia banka) na č. I. 606 vyplynulo, že majiteľom účtu č. 4804915001/5600 je Kooperatíva poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava,
- výpisy inkasného účtu poisťných zmlúv poisťovne Kooperatíva, a. s. na č. I. 613-632, č. I. 653-671 preukazujú zaslanie finančných prostriedkov z účtu E.. E. Š. uvedenej poisťovni vrátane pohybov a výšky vyplatených prostriedkov z jednotlivých poisťných zmlúv poistených osôb E. Š., L. Š., H. Š., H. Š.,

- zo správy Prima banky na č. I. 674 vyplynuli vkladové operácie na exekútorský účet č. 7509433003/5600 v období S. XX. X. XXXX G. XX. XX. XXXX C. R. Y. R. Y. P. E.. Jozefom Švábom v období od 19. 7. 2005 do 5. 9. 2006 spolu v sume 2.167.700,- Sk, t. j. 71.954,45 €, zo správy na č. I. 692 vyplynulo, že v čase uskutočnených príkazov na prevod finančných prostriedkov z účtu 7509433003/5600 majiteľa E.. E. Š. na účet č. 4804915001/5600, t. j. 28. 11. 2006 mali podpisové právo k účtu E.. E. Š. C. L. Š., čím mohli samostatne nakladať s finančnými prostriedkami,
- z oznámenia Slovenskej komory advokátov Bratislava zo dňa 4. 11. 2013 vyplynulo, že súdny exekútor E.. E. Š. R. R. U.V. Ú., G. X, R. X. Y., bol v zmysle § 16 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku dňom 3. 6. 2013 odvolaný z funkcie súdneho exekútora, z vyjadrenia na č. I. 697 vyplynulo, že podpisové právo k exekútorskému účtu nemôže mať osoba, ktorá nie je zamestnancom exekútorského úradu, ktorý je majiteľom účtu,
- podľa stanoviska k sťažnosti podanej obžalovaným, ktoré poskytla Slovenská komora advokátov Bratislava pre Sociálnu poisťovňu, pobočka Spišská Nová Ves, bola sťažnosť ohľadom nepoukázania peňažných prostriedkov priznaných uznesením príslušného súdu vyhodnotená ako opodstatnená,
- z výpisov z účtu exekútorského úradu č. 7509433003/5600, ktoré tvoria prílohu spisu, vyplynul pohyb finančných prostriedkov v rokoch 2004-2006 vrátane,
- z exekučných spisov č. EX 7/04, EX 356/03 a EX 382/03 vyplynulo, že v exekučnom konaní č. EX 7/04, ktorú vykonával exekútor E.. E. Š. vo veci oprávneného Obec Studenec proti povinnému Agro družstvo Studenec boli prihlásené i pohľadávky Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves vymáhané v exekučnom konaní č. EX 356/03 v sume 900.220,- Sk (29.881,82 €) a v exekučnom konaní č. EX 382/03 v sume 1.871.331,- Sk (62.116,80 €).

Úkony vykonané na hlavnom pojednávaní po zrušení veci odvolacím súdom:

Svedkyňa B. L., ktorej výpoveď bola so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítaná na hlavnom pojednávaní pred zrušením veci, ktorá vykonávala funkciu ekonómky u exekútora od roku 2003 do apríla 2006 na základe dohody o vykonaní prác, potvrdila, že pre obžalovaného viedla podvojné účtovníctvo, pokladňu a vyúčtovacie práce na exekučných spisoch. Uviedla, že nemala prístup do účtu exekútora a nemohla prevádzať peniaze, o všetkom rozhodoval exekútor, čiže všetko sa dialo na jeho pokyn. Nedovolili si urobiť bez jeho vedomia nič. Do spisov sa zakladali rozhodnutia a o ukončení exekútorského spisu rozhodoval výlučne obžalovaný. Pokiaľ išlo o spis Agro družstva Studenec, toto všetko mal na starosti obžalovaný, on rozhodoval, ktoré spisy budú ukončené. Pokiaľ išlo o vypisovanie príjmových dokladov, ona sama v tom pomáhala pánovi Č..

Svedkyňa E. D. vypovedala zhodne ako vo svojej predošlej výpovedi, kde potvrdila, že z predloženej účtovnej uzávierky jej predchodkyne G. K., vykazovalo účtovníctvo nedostatok, bolo ťažko párovať jednotlivé platby týkajúce sa exekúcií, hoci obžalovaný za účtovníctvo zodpovedal. Potvrdila aj to, že práve exekútor by mal dať účtovníčke predpis, podľa ktorého by bolo zrejmé, kto a koľko má exekútorovi zaplatiť. Pokiaľ išlo o účtovníčku G. K., jej účtovníctvo skúmali za rok 2007, od nej prevzala účtovnú agendu, a to daňové priznanie, ktorého súčasťou bola súvaha, výkaz ziskov a strát a tiež heslo do počítača, v ktorom predošla účtovníčka robila svoju agendu.

Obdobne zhodne ako na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní vypovedala aj svedkyňa G. K., ktorá potvrdila, že ako živnostníčka vykonávala pre exekútora činnosť so štandardným programom, pričom za uloženie alebo za nelikvidáciu údajov bol zodpovedný exekútor v zmysle zákona o účtovníctve. Všetky spisy a agendy vrátane softveru zostali v exekútorskej kancelárii pri jej odchode. Pokiaľ išlo o exekúčne spisy týkajúce sa aj rozvrhu výťažku, v danom prípade do exekučného spisu mal prístup iba exekútor a jeho zamestnanci, nie je to agenda účtovníka a už vôbec nie zmluvného. Všetky účtovnícke doklady boli zaznamenané do štandardného programu vrátane výstupov. Z tohto programu v zmysle štandardnej legislatívy sa dali získať všetky hodnoverné informácie týkajúce sa účtovníctva obžalovaného. Pokiaľ išlo o námietky obžalovaného voči vedeniu činnosti účtovníčky, svedkyňa uviedla, že ide o jeho subjektívny pohľad, lebo nemá žiadne informácie, že by nejaké inštitúcie písomne urgovali exekútora, že nemá splnené povinnosti v zmysle platnej legislatívy, ktoré by spôsobil účtovník. To, že sa fyzicky nenachádzal v úrade a že to spracovávala sama, neznamená, že to vôbec nespracovala alebo to nespracovala v súlade s legislatívou. Ona sama nemal možnosť disponovať s hotovosťou a nemala ani prístup na preberanie pošty alebo na bežné účty. Externý účtovník ani nemôže mať prístup k takýmto veciam a fyzicky otvárať exekúčne spisy.

Na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovaného súd vypočul znalkyňu z odboru Ekonomie a manažment, Odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika Ing. Zuzanu Mesárošovou. Znalkyňa odpovedala na otázky prokurátora a obžalovaného vrátane položených otázok súdom v písomne vypracovanom znaleckom posudku a následne k jeho obsahu bola aj vypočutá. Znalkyňa nedospela k iným záverom, ako dospel predošlý znalec Ing. Ladislav Burkovský. Uviedla, že rozhodnutie súdu, že o schválení výťažku z dražby nehnuteľnosti nie je účtovným dokladom v zmysle zákona o účtovníctve, ale stáva sa ním až po doplnení predpísaných náležitostí podľa § 10 ods. 1 Zákona o účtovníctve. V spisovom obale exekútorského spisu sp. zn. Ex 356/2003 sa nachádzala vložená kópia uznesenia Okresného súdu Poprad sp. zn. 12Er 17/2004 z 21.9.2006. V spise sa nenachádzali výstupy z účtovníctva, ktoré by preukázali, či sa uznesenie sp. zn. 12 Er 17/2004 sa nachádzalo v účtovníctve úradu. Pokiaľ išlo o otázku, či výstupy pre obžalovaného ako účtovnú jednotku a pre nástupníčku G. K., E. D. poskytovali dostatočné informácie pre kontinuálne pokračovanie vo vedení účtovníctva a pre orientáciu o záväzkoch a pohľadávkach, z tejto otázky nie je zrejmé, o aké výstupy sa konkrétne jednalo, keďže v tejto otázke to nebolo špecifikované.

Súd ešte na hlavnom pojednávaní doplnil listinné dôkazy vzťahujúce sa k osobe obžalovaného.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil, ako je popísaný vo výroku tohto rozsudku. Súd oproti skutkovému stavu, ktorý bol zistený v konaní pred zrušením veci, nezistil žiadne zmeny.

Vykonaným dokazovaním, a to najmä výpoveďou obvineného, svedkov E. D.S., E. H., Z. F., O. D., A. R., A. E. Š. C. A. E. L., ako aj z exekučných spisov sp. zn. EX 7/04, EX 356/03 a EX 382/03 bolo nepochybne a jednoznačne dokázané, že súdny exekútor Exekútorského úradu Spišská Nová Ves E. Š. vykonával exekučnú činnosť vo veci oprávneného Obec Studenec proti povinnému Agrodružstvo Studenec, do ktorého prihlásil aj pohľadávky Sociálnej poisťovne pobočka Spišská Nová Ves, ktoré boli vymáhané v exekučnom konaní č. EX 356/2003 na sumu 900.220,-Sk (29.881,82 €) a v exekučnom konaní sp. zn. EX 382/2003 v sume 1.871.331,-Sk (62.116,80 €). Bolo ďalej preukázané na základe výpovede obžalovaného, výpisov z jeho účtov, ako aj znaleckým posudkom Ing. Ladislava Burkovského, že v dobe od 19.11.2004 do 31.8.2005 boli od vydražiteľov poukázané na účet exekútorského úradu, ako aj do pokladne tohto úradu finančné prostriedky spolu v sume 6.215.615,-Sk (206.320,65 €), a to vo vykonaných dražbách, ktoré sa konali v sídle Exekútorského úradu na Drevárskej ulici č. 6 v Spišskej Novej Vsi. Vykonanie uvedených dražieb potvrdzujú i listinné dôkazy, a to najmä dražobné vyhlášky vrátane dražobných zábezpek, zápisnica o udelení príklepu a k tomu výpisy z účtov týkajúcich sa týchto príklepov.

Obžalovaný v zmysle vyššie uvedených dôkazov teda nepoprel, že vykonával ako exekútor exekúcie vo veci oprávneného Obec Studenec proti povinnému Agrodružstvo Studenec, a že mu boli poukázané finančné prostriedky spolu vo výške 206.320,65 €.

Z uvedených dôkazov, zápisnice o opakovanom rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľností v konaní sp. zn. EX 7/04 zo dňa 2.5.2006, návrhov na vykonanie exekúcií, upovedomenia o začatí exekúcií, uznesenia Okresného súdu v Poprade sp. zn. 12Er 17/2004 zo dňa 21.9.2006 bolo jednoznačne preukázané, že Sociálna poisťovňa Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves, vymáhala od povinného Agrodružstvo Studenec prostredníctvom exekúcie, ktorú vykonával exekútor E. Š., pohľadávky vo výške 900.220,-Sk a 1.871.331,-Sk. Tieto pohľadávky boli predmetom rozvrhu výťažku z dražby a mali byť uspokojené po právoplatnosti uznesenia Okresného súdu v Poprade sp. zn. 12Er 17/2004 (právoplatné dňa 22.12.2006), ktorým bol schválený rozvrh výťažku v súlade s rozvrhovým pojednávaním exekútora zo dňa 2.5.2006. Obžalovaný taktiež nepoprel, že tieto pohľadávky spolu v sume 2.771.551,-Sk, t.j. 91.998,64 € neuspokojil, inými slovami neboli vyplatené, čo potvrdila i splnomocnenkyňa poškodenej strany JUDr. Slávka Skasková, ktorá súčasne popísala situáciu ohľadom vymáhania týchto pohľadávok, najmä nereagovanie obžalovaného na výzvy o úhradu.

Z výpovede svedka JUDr. Alexandra Parajosa - splnomocnenca poisťovne Kooperatíva poisťovňa a.s., výpisov z účtov exekútorského úradu, znaleckého posudku Ing. Ladislava Burkovského, vyjadrenia Prima banky Slovensko a.s., Žilina (č.l. 606), výpisov z inkasného účtu poisťovních zmlúv, výpisov z účtu exekútorského úradu, ktoré tvoria prílohu tohto spisu, bolo zasa nepochybne preukázané, že obžalovaný dňa 28.11.2006 z účtu exekútorského úradu č. 7599433033/5600 vybral sumu

6.002.535,-Sk (199.247,65 €). Uvedenú sumu poukázal na účet poisťovne Kooperatíva poisťovňa a.s. č.4804915001/5600 na základe návrhu a zmlúv o životnom poistení fyzických osôb E.. E. Š., L. Š., H. Š. C. H. Š., teda i jeho manželky a detí. Predmetom a zmyslom uzatvorenia poisťných zmlúv bolo zhodnotenie finančných prostriedkov, ktoré na základe neskoršieho odstúpenia od zmluvy boli aj vyplatené so ziskom, čo súd podrobne rozpisal v súvislosti s výpoveďou svedka E.. C. J.. Uvedené skutkové okolnosti obžalovaný nenamietal a nepoprel.

Z týchto dôkazov bolo ďalej nesporne dokázané, že obžalovaný napriek tomu, že bol povinný na základe schváleného rozvrhu výťažku z dražby uznesením Okresného súdu v Poprade sp. zn. 12Er 17/2004 uspokojiť celú pohľadávku sociálnej poisťovne do 7 dní od schváleného rozvrhu výťažku dražby v zmysle § 165 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, toto neurobil doteraz, a to aj napriek tomu, že od vydražiteľov získal z dražby celú sumu, ktorá dovoľovala uvedené pohľadávky spolu vo výške 91.998,64 € uhradiť. Bolo však preukázané, že naproti tomu časť z celej vydraženej sumy obžalovaný investoval do životných poisťiek seba a rodinných príslušníkov a so zvyškom finančných prostriedkov v sume 681.668,-Sk (22.627,56 €) naložil nezisteným spôsobom.

Obžalovaný však napriek nepopretiu týchto skutkových okolností a dôkazov, z ktorých nepochybne vyplynul spôsob vykonania exekúcií, rozvrh výťažku, oprávnený nárok sociálnej poisťovne na úhradu pohľadávok, ako aj použitie finančných prostriedkov obžalovaným v dobe po ich obdržaní od vydražiteľov, spáchanie skutku aj trestnej činnosti poprel s poukázaním na obhajobné námietky, ktoré uviedol pred súdom. Obhajobu obžalovaného v celom rade jeho tvrdení súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

V súvislosti s tvrdením obžalovaného, že uznesenie Okresného súdu v Poprade sp. zn. 12Er 17/2004 dňa 24. 10. 2006, ktoré prevzal, mu bolo doručené bez vyznačenia doložky právoplatnosti, súd poukazuje na to, že z ustanovenia § 165 ods. 1 Exekučného poriadku (na ktoré poukázal obžalovaný) nevyplýva, že by súd mu mal doručiť právoplatné rozhodnutie. Exekútor bol však povinný sám zistiť, resp. overiť právoplatnosť uznesenia, keďže mal ďalej sám povinnosť ako vykonávateľ exekúcie toto rozhodnutie rešpektovať a vykonať (najmä vykonať úhradu finančných prostriedkov podľa rozvrhu). Touto obranou sa obžalovaný snažil presvedčiť súd, že nedoručením právoplatného uznesenia (keďže nevedel, kedy nadobudlo právoplatnosť) mu v podstate z jeho pohľadu neplynula lehota 7 dní, v ktorej mal povinnosť pohľadávku uspokojiť, čo súd považoval za nielen skutkovo a právne irelevantné, ale odporujúce právu vôbec. Obžalovaný totiž prevzal uznesenie o rozvrhu výťažku, a bez ohľadu na to, či bolo alebo nebolo opatrené doložkou právoplatnosti, dobre vedel, že jeho povinnosťou vyplývajúcou mu z výkonu činnosti exekútora bude do budúcnosti uspokojenie oprávnených osôb úhradou finančných prostriedkov, ktoré predtým získal od vydražiteľov v celom rozsahu. Preto bolo nepodstatné, či exekútor v tej dobe mal alebo nemal i iné finančné prostriedky na svojich účtoch, čím by teoreticky mohol pohľadávku poisťovne uhradiť, alebo či sa stal v ďalšom období insolventný. Súd dodáva, že obžalovaný nie je stíhaný pre trestný čin podvodu, a preto nebolo namieste skúmať jeho (ne)solventnosť ku dňu skutku.

Za nelogické súd vyhodnotil i to, že za nesplnenie povinnosti uspokojiť pohľadávku v exekučnom konaní je možný iba disciplinárny postih, príp. žaloba o náhrade škody, keďže i exekútor je osoba, ktorá nie je vyňatá z pôsobnosti trestného práva. Inými slovami, i exekútor pri výkone svojej činnosti môže byť pri naplnení skutkovej podstaty niektorého z trestných činov uvedenej v Trestnom zákone, trestne stíhaný a odsúdený.

Účelové boli tvrdenia obžalovaného, že neporušil žiadny všeobecne záväzný predpis, keďže sumu vo výške 6.002.535,- Sk, ktorú vymohol, použil pre osobnú spotrebu - uzavretie poisťných zmlúv životného poistenia, keďže pre podnikateľské (exekútorské) účely používal i svoj osobný účet, ale aj podnikateľský účet. Súd uvádza, že obžalovaný konal jednoznačne v rozpore s Exekučným poriadkom, ktorý stanovil pravidlá výkonu exekučnej činnosti, keďže účelom exekučného konania nebolo to, že by exekútor mohol svojvoľne a voľne nakladať s finančnými prostriedkami, ktoré vymohol, a najmä použiť ich pre osobnú potrebu. Práve naopak, spravujúc sa príslušnými právnymi predpismi, bol povinný týmito finančnými prostriedkami uspokojiť oprávnené osoby, ktorých sa exekučné konanie týkalo.

Obdobne účelová bola i jeho obrana, ktorou sa v podstate snažil preniesť svoju zodpovednosť na účtovníčku G. K. tým, že nevedel a ani vedieť nemohol o svojom záväzku voči sociálnej poisťovni, keďže mohli nastať nasledovné situácie: a) svedkyňa v účtovníctve nezaevidovala záväzok po doručení

ešte neprávoplatného rozhodnutia alebo b) mu nebolo doručené právoplatné rozhodnutie, na základe ktorého by bol jeho záväzok v účtovníctve zaevidovaný alebo c) pôvodne zaevidovaný záväzok v jeho účtovníctve s pôvodným účtovným softvérom, bol pri kopírovaní na nový účtovný softvér (ktorý mu vnútila svedkyňa) stratený, resp. vymazaný. V tomto smere sa pred súdom obžalovaný vyjadroval i tak, že v podstate došlo k chybnému konaniu účtovníčky G. K..

Aj napriek tomu, že obžalovaný poukazoval iba na teoretické možnosti, resp. úvahy, súd sa s týmito bližšie zaoberal a v konaní vypočul okrem svedkyne G. K. i svedkyňu E. D. (z návrhu obhajoby) a predchodkyňu G. K. B. L.. Tvrdenia obžalovaného však svedkyne nepodporili, keďže zhodne potvrdili, že za vedenie účtovníctva (v zmysle zákona o účtovníctve) zodpovedá daňovník (obžalovaný), pričom bol zodpovedný i za úhradu pohľadávok a bol to práve on, ktorý im dával pokyny vyplývajúce z jeho exekútorskej činnosti. Prístup k jeho účtom nemali, nemohli teda s finančnými prostriedkami nakladať, uvedené dispozície vykonával jedine obžalovaný, čo potvrdili i pracovníci kancelárie C. B. C. E. Č.. Svedkyňa G. K.Á. pritom vyvrátila jeho obranu ohľadne údajnej straty zaúčtovaného záväzku v počítači vypovedajúc o tom, že nedošlo k žiadnemu kopírovaniu údajov pri prechode na iný softvér, a tiež v tom, že by jej (ne)činnosť mala vplyv na vedomosť exekútora o záväzku voči sociálnej poisťovni.

Ako na to súd poukázal už vyššie, tvrdenia obžalovaného, že nevedel a ani vedieť nemohol o predmetnej pohľadávke poisťovne, súd vyhodnotil za celkom zjavne neopodstatnené, keďže práve obžalovaný prevzal uznesenie súdu o rozvrhu výťažku v písomnej forme, bol zodpovedný za jeho úhradu, ako aj za činnosť celej exekučnej kancelárie. Iba ako „vyhováranie sa“ obžalovaného súd preto považoval uvedené obhajobné tvrdenia spojené s evidenciou záväzku v počítači. Svedkyňa E. D. svojou výpoveďou nevniešla žiadne pochybnosti, ktoré by mali súvislosť s predmetným skutkom, keďže okolnosti z roku 2008 spočívajúce v tzv. neúplnom doložení všetkých dokladov a ich kontrole (doslova spis po spise) G. K. (ktorá toto nepotvrdila) pri odovzdávaní účtovnej agendy, nemali žiadnu výpovednú a dôkaznú hodnotu, pokiaľ išlo posúdenie viny obžalovaného.

Obžalovaný si pritom protirečil, pokiaľ na jednej strane tvrdil, že nemal prehľad o záväzkoch nedbalosťou G. K., keďže však na druhej strane nebolo pochyb, že mal prehľad o výške finančných prostriedkov na exekútorských účtoch. Pokiaľ teda obžalovanému boli na účet zasielané sumy od vydražiteľov, o týchto vedel, vedel o tom, že sumy mal poukázať oprávneným osobám, avšak naopak svojvoľne a s plným vedomím ich použil na svoje osobné účely. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania s poukazom aj na výpoveď svedka E.. C. J., aj po vyplatení zisku, resp. po zhodnotení vložených súm životným poistením, ktoré obžalovanému vyplatila poisťovňa Kooperatíva, a. s., nedošlo k úhrade záväzku voči sociálnej poisťovni.

Pre posúdenie veci bolo skutkovo a právne irelevantné, prečo si sociálna poisťovňa po dobu niekoľkých rokov pohľadávku neuplatňovala, resp. sa o ňu nezaujímala, pričom ďalším oprávneným, a to Obci Studenec a Agrostaru boli pohľadávky vyplatené.

Súd považoval za potrebné dodať to, že pri komplexnom „pohľade“ na celú skutkovú situáciu vyplynulo, že obžalovaný v skutočnosti konal veľmi premyslene a doslova účelovo, pokiaľ išlo o pohľadávku sociálnej poisťovne. Z toho možno vyvodit', že snahou obžalovaného nebolo uspokojenie poisťovne, ale získanie osobného prospechu, čo bolo i motívom jeho protiprávneho konania. Nemožno opomenúť ani časový sled týchto skutkových udalostí. Finančné prostriedky od vydražiteľov totiž obžalovaný prevzal v období od 19. 11. 2004 do 31. 8. 2005, uznesenie súdu o rozvrhu výťažku prevzal dňa 24. 10. 2006, (čo mu avizovalo, že nemôže voľne s peniazmi disponovať), pričom peniaze na účet poisťovne Kooperatíva poukázal dňa 28. 11. 2006, a to všetky v jeden deň na všetkých poisťníkoch. To iba dokazuje, že obžalovaný nemal vôbec úmysel rešpektovať uznesenie súdu, na základe ktorého bola jeho povinnosť v lehote 7 dní od schválenia rozvrhu výťažku, uspokojiť pohľadávku oprávneného. Nemožno sa preto stotožniť s tvrdením obžalovaného, že „ak by o svojom záväzku vedel, určite by sa s ním bol vysporiadal a nebol by sa zahrával s vecou, kde by si mohol privodiť trestné stíhanie“. Na posúdenie predmetnej trestnej veci nemalo preto vplyv to, že exekútorsky úrad sa dostal v nasledujúcom období do finančných problémov, čo vyplynulo z výpovede obžalovaný.

Súd teda nedospel k iným skutkovým aj právnym záverom v štádiu po zrušení veci odvolacím súdom. Poukazujúc na závery odvolacieho súdu, ktorý mal za to, že prvostupňový súd náležite neobjasnil tvrdenia obžalovaného, či v danom prípade účtovníčka G. K. svojou nečinnosťou a rezignáciou na základné povinnosti vedenia a odovzdávania účtovníctva spôsobila v účtovníctve taký stav, ktorý znemožňoval reálne tvrdenie záväzkov voči poškodenému udáva, že súd takéto konanie účtovníčky

nezistil, pričom však vedenie účtovníctva nemalo žiadny vplyv na neplnenie záväzkov obžalovaného, resp. ho nevyvíňa zo spáchania trestnej činnosti. Išlo o výslovne účelovú, nereálnu a doslova absurdnú obhajobu obžalovaného, keďže obžalovaný vedel o povinnosti zaplatiť poškodenému finančné prostriedky, disponoval účtom, prevzal na tento účet finančné prostriedky a vedel o rozvrhu výťažku, resp. prevzal rozhodnutie súdu o rozvrhu výťažku. Napriek tomu obžalovaný finančné prostriedky, ktoré mu boli poskytnuté účelovo na uhradenie pohľadávky poškodeného doslova spreneveril alebo ukradol a v tom spočíva aj jeho trestná zodpovednosť za stíhaný trestný čin. Obranu obžalovaného súd považoval iba za obyčajné vyhováranie sa, a to aj v nadväznosti na otázku, či pri vedenej účtovnej evidencii G. K.A. mohol mať vedomosť o týchto záväzkoch vyjadrených v obžalobe prokurátora. Hoci uvedená otázka tak, ako sa k tomu vyjadrila aj znalkyňa, sa reálne nedá zodpovedať vzhľadom na nemožnosť posúdenia kvalít obžalovaného v súvislosti s jeho znalosťami, vedomosťami a dodržiavaním pracovných postupov exekútora, resp. dôslednej starostlivosti sa o vedenie úradu, súd nemal žiadne pochybnosti, že obžalovaný mal dostatok informácií, že musí pohľadávku uhradiť. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na obranu obžalovaného, že doteraz(!) nevie o právoplatnosti uznesenia o schválenom rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti, ktorá vyššie uvedené hodnotiace závery súdu iba potvrdila. V dobe skutku bola povinnosť exekútora (keďže doložka právoplatnosti nebola zasielaná elektronickou formou na súdoch) dôsledne sa starať aj o zistenia, či takéto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a následne ho vykonávať a realizovať, čo obžalovaný doteraz neurobil a žiadne peniaze ani doteraz neuhradil.

Keďže bola vina obžalovaného nepochybne a jednoznačne dokázaná, súd ho uznal za vinného zo spáchania skutku popísaného vo výroku tohto rozsudku.

Súd dodáva, že na hlavnom pojednávaní odmietol návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania na príbranie znaleckej organizácie, keďže súd vzhľadom na rozsah a predmet konania nemal dôvod robiť audit účtovníctva obžalovaného a zaoberať sa prípadnými účtovníckymi nedostatkami. Znalecké posudky príslušných znalcov, ktoré boli v konaní vykonané, považoval za presvedčivé, objektívne a zákonu zodpovedajúce. Súd dodáva, že v konaní platí tzv. zásada voľného hodnotenia dôkazov, čo vylučuje povinnosť súdu vykonávať ďalšie dôkazy iba na základe toho, že pôvodne vykonané dôkazy svedčia v neprospech obžalovaného.

Po subjektívnej i objektívnej stránke obžalovaný naplnil skutkovú podstatu zločinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa § 326 ods. 1 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák., pretože ako verejný činiteľ v úmysle spôsobiť inému škodu, nesplnil povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci a z rozhodnutia súdu a spôsobil ním značnú škodu. Obžalovaný sa uvedeného trestného činu dopustil tým, že ako súdny exekútor v zmysle § 5 ods. 1 Zákona o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti č. 233/1995 Z. z. požívajúci postavenie verejného činiteľa a ako osoba podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 233/1995 štátom určená a splnomocnená na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí v úmysle neuspokojiť pohľadávku oprávneného Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves, neuhradil finančné prostriedky, ktoré boli v exekučnom konaní vymožené, pričom táto povinnosť mu vyplynula z jeho činnosti ako súdneho exekútora a z uznesenia Okresného súdu v Poprade sp. zn. 12Er 17/2004 v rozpore s § 165 ods. 1 Exekučného poriadku a takým konaním spôsobil značnú škodu (sumu dosahujúcu najmenej 100 násobok sumy 266,-€) podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona. Vzhľadom na tvrdenia obžalovaného je potrebné dodať, že exekútor pri vykonávaní svojej činnosti má postavenie verejného činiteľa.

Obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel ako verejný činiteľ pri výkone právomoci vyplývajúcich mu zo zákona, konaním popísaným vo výroku rozsudku spočívajúcim v neuspokojení pohľadávky oprávneného subjektu porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý spočíva v ochrane záujmu štátu na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov a na ochrane práv a povinností fyzických a právnických osôb.

Obžalovaný E.. E. Š. je toho času bez pracovného pomeru, v súčasnosti nevykonáva exekútorskú činnosť. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, poberá čiastočný invalidný dôchodok s výsluhovým dôchodkom, je ženatý a má 4 deti. Podľa odpisu z registra trestov bol odsúdený Vojenským obvodovým súdom Prešov v konaní sp. zn. 3T 63/88 dňa 26. 5. 1988, jeho odsúdenie nemá právny význam vzhľadom na jeho zahľadanie. Oproti stavu pred zrušením veci súd zistil zo spisu Okresného súdu Poprad, že rozsudkom sp. zn. 5T 5/2016 zo dňa 15.3.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To 14/2018 zo dňa 26.9.2018 bol obžalovaný odsúdený z prečinu zneužívania právomoci verejného

činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c) Tr. zákona pre skutok, ktorého sa dopustil dňa 30.4.2013 až do vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku. Bol mu za to uložený trest odňatia slobody podľa § 326 ods. 1 Tr. zákona vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 31 Tr. zákona a § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

Súd vychádzal i z ustanovenia § 34 ods. 6 Tr. zákona podľa ktorého za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Obžalovanému súd uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, keďže trestný čin spáchal skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok v konaní Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 5/2016 za podmienok podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, teda za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov. Súčasne zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 5/2016.

U obžalovaného zistil súd poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, príťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. h) Tr. zákona je spáchanie viacerých trestných činov. Keďže pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol rovnaký, súd obžalovanému vymeral trest odňatia slobody v zákonnej trestnej sadzby bez zvyšovania alebo znižovania hraníc tejto trestnej sadzby.

Za primeraný súd považoval u obžalovaného trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 7 rokov, ktorý mu uložil. Vychádzal pritom z toho, že od spáchania skutku uplynul dlhý čas, počas ktorého obžalovaný sa nedopustil ďalšej trestnej činnosti, a to s prihliadnutím aj na trestný čin, voči ktorému súd rozhodol o uložení súhrnného trestu. Súd pritom prihliadol aj na osobné pomery obžalovaného a na jeho vek. Na výkon tohto trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný v minulosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

U obžalovaného súd nezistil žiadne mimoriadne okolnosti, na základe ktorých by postupoval v zmysle § 39 Tr. zák. a obžalovanému mimoriadne znížil trest. Obžalovaný konal ako trestne zodpovedná osoba, čo vyplynulo zo záverov príslušného znaleckého dokazovania.

Poškodenú stranu podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie z nasledovných dôvodov. Poškodená poisťovňa riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody v trestnom konaní v sume rovnajúcej sa neuhradenej pohľadávky. V priebehu konania súd zistil, že o tomto bolo už rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves v konaní sp. zn. 9C 313/2013 dňa 28. 1. 2014, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13. 3. 2014. Týmto rozsudkom bola žalobný návrh poisťovne zamietnutý z dôvodu premlčania. Súd preto v adhéznom konaní nemohol rozhodnúť opätovne o tom istom nároku poškodenej strany, pretože by to odporovalo zásade „nie dvakrát o tom istom“.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby,

oznámením je doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.